

Rákóczi István Péter

5600 Békéscsaba, Bartók Béla út 61-65. B/19.

Tel/fax: (66) 452-454

e-mail: rip@kata.sziksz.hu

Maczik Mihály igazgató
Gépészeti és Számtech. Szki.
HELYBEN

Tárgy: 2. feljegyzés (ad SZ/51-1/2005)
Másolat: Pap János munkáltatónak

Tisztelt Igazgató Úr!

Gyors válaszodat levelemre köszönöm, hiszen az Avtv. szerint erre 30 nap áll az adatkezelő rendelkezésére. Az általad közölt adatokat az eljárásban – mint arról már Te is értesülhettél – belefoglaltam előkészítő iratomba. Magukat az adatokat és az IMIP idevonatkozó dolgait feljegyzésem későbbi részében kommentálom részletesebben.

Nem mehetek el szó nélkül azonban leveled második mondata mellett; erre mindenkorban reagálnom kell. Szerintem a hatásos, drámai szófordulatok szükségtelenek. Utalásom a jogszervi szempontból nem „vádaskodás” volt, hanem a – tények alapján kialakított – véleményem. Ha ugyanis a jogszervi szempontból való igyekezeted – mint írod – valóban meghatározná minden tettedet, akkor nem lennének épp most egy bírósági eljárás kellős közepében, épp emiatt. Ezek után hadd furcsálljam, hogy pont Te, pont ilyet írsz le – pont *nem*.

Másrészt: ezt a véleményemet nem valami mimóza-érzékenység mondatta, mert, ahogy érzékeltem, nem vagyok egyedül. A Polgármester Úrtól a panaszomra kapott válaszlevél (ugyan nagyon finoman, de) félreérthetetlenül fogalmaz: »A [...] jogszabályok betartására felhívtam az igazgató figyelmét«, valamint »Felszólítottam az intézményvezetőt, hogy a jövőben a fegyelmi felelősséget [...] a Kjt [...] eljárásrendjének megfelelően állapítsa meg.«

Ami annyit jelent, hogy a jogszabályok *nem* voltak betartva, valamint a fegyelmiről *nem* a Kjt szerint zajlott. Én is így éreztem, ezért fordultam bírósághoz. (Ráadásul ez már nem az első ilyen eset, a 2003 november-decemberi hajcihő is hasonló jellemzőkkel rendelkezett, de a „megbocsátás” nem jelent egyben „elfelejtést” is...)

Szerintem tehát visszautasításodat a tények *nem* támasztják alá. Mindazonáltal *tudomásul rettem*.

Viszont látom, hogy mindenkorban szükséges lesz a Rólad alkotott komplex véleményem (viszonylag) precíz megfogalmazása, s ezt – a jelen állapotot figyelembe véve – az alábbiakban teszem meg:

Nem vitathatóak pozitív tulajdonságaid: az iskola érdekkörét és a felelősséget az intézményért átérdel, ezért precízen és cél-tudatosan *dolgozol* is; képes vagy az együttműködésre, és a megbízható munkavégzésre.

Ezek tesznek alkalmassá vezetőnek, és az újrválasztási jelölésedkor ezért is szavaztam mindenkorral Rád.

Vezetőként legnagyobb hiányosságod szerintem az, hogy nincs kialakult víziód (stratégiad) az intézmény aktív továbbfejlesztésének főcsapásirányára, vagy ha van, akkor jól titkolod: ezért – beosztottként – lehetetlen alkalmazkodni ehhez. Az iskola legutóbbi stratégiai jelentőségű döntése '93-ban az informatikai szakirány fölvállalása volt, onnantól kezdve csak a körülmények sodorják, és különböző taktikai, túlélési megoldások jellemzik. Ám a taktikák egymásutánjából *soha* nem lesz stratégia.

Emberi tulajdonságaid közül – itt és most – *csak* azokat említem, amelyek a munka végzésénél, ill. az együttes tevékenységben meghatározók.

- Nem vagy következetes; az, hogy az iskola *élhetőbb* legyen-e, vagy *színvonalas*, sajnos, kizártja egymást. Szerintem ezt mindeddig magad sem döntötted el (lehet, hogy a fentemlített stratégiához az oka), s így tág tere nyílik az éppen aktuális szubjektív megítéseknek, amelyek vagy kivívják tetszésedet, vagy nem. Mindenesetre ez az egész szerencsétlen ügy azt mutatja, hogy a pedagógiai szigor és a fegyelem megkövetelése Neked nem kívántatos. Nem tudok mit kezdeni ugyanakkor azzal, hogy – időnként – a fegyelem külsődleges jeleit (késés, hiányzás kezelése, tanóra pontos kezdése/befejezése, stb.) viszont agresszíven elvárod.
- Kommunikációd gyenge, nem vagy egyenes. Nagyon sokszor tapasztaltam, hogy rám vonatkozó, vagy engem érintő dolgokban „körbelövöldözöl”, ahelyett, hogy megmondanád, vagy megkérdeznéd, amit akarsz. Az sem túl rokonszenes vonás, ha „képbehozási” céllal ellátlak mindenféle információs anyaggal, erre ráülsz, majd néhány hónap múlva az asztalon találom... Máskor meg munkához szükséges információt nem kapok meg.

- Egy vezetőnél határozott hátrány, ha fóbiásan menekül a konfliktusuktól. Szerintem Te ilyen alkat vagy; sem fölvállalni, sem kezelní nem tudod ezeket igazán. Akkor aztán, mikor nem tudsz kitérni előlük (ld. az én ügyemet), megvadulsz és dűtesz-borítasz. Nem túl szerencsés.
- Az, hogy a beosztottaidat alattvalóként kezeled, nagyon helytelen. Nézetem szerint a Közgyűlés Téged egy köz-oktatási intézmény vezetésére bízott meg, és nem az ottani „uralkodásra”. A törvények, jogszabályok nemcsak a beosztottaidra vonatkoznak (amit rigorózusan meg is követelsz), hanem Rád is. Ezt mintha el-elfelejtenéd, mint ez az ügy is igazolja. Nemcsak a szülőknek és a diákoknak vannak jogai. A beosztottaknak is.
- Az általad mondottakra egyszerűen nem lehet alapozni, mert álláspontodat, véleményedet megváltoztatod, nem foglalkozva a hatásokkal, következményekkel. Amikor ez csak emberi dolgokra vonatkozik (nekem ígéred az osztályt, majd másnak akarod adni, majd végül mégis én leszek az osztályfőnök), az ember csak értelesen legyint egyet, de, mikor nevelési-oktatási kérdésekben történik ez (pl. ECDL-vizsgák a tanulmányokban) az nagyon idegesítő. Ha egy éven keresztül arra kondícionáljuk a gyereket (és a szülőt), hogy a jegy feltétele a letett vizsga, rendkívül égő az utolsó pillanatban – a jobb jegyek érdekében – mindez visszavonni. Ráadásul pedagógiai szempontból is ront a hitelességünkön. Itt jegyzem meg, hogy valamilyen okból Te a nevelési kérdéseknek nem szentelsz annyi energiát, figyelmet, mint az oktatásnak. Pedig a tanuló személyisége nem csak „úgy önmagától” alakul. Vagy ha igen, régen rossz: akkor az intézmény nem funkcionál megfelelően.
- Nem szívesen vállalsz felelősséget és nem szoktad elismerni, ha hibázált; és ritkán vagy makacsságodban meggyőzhető. Az ügyemben alkalmazott módszereidet a Bíróságnak már véleményeztem.

Megértem, nem túl kellemes ilyeneket olvasni – de nekem sem habkönnyű nyári szórakozás. Igyekeztelek úgy lefesteni, hogy ne essek a démonizáló, „mindent csak rossznak lát” hibába.

Természetesen, ha Nálad (valódi) változást érzékelek ezekben, az én véleményem is változni fog. Mondjuk, nincsenek túldimenziózott illúziójaim...

S, hogy a feljegyzésem eredeti tárgyára térjek: látod, azok az adatok, amelyeket szolgáltattál, nekem, a tanárnak vajmi keveset mondanak. Talán csak annyit, hogy a 9B-ből 2, a 10B-ből 3 gyereknek „nem jöttem be” (de ez édeskevés), illetve, hogy az összérték alapján kb. az első harmadban vagyok (de ezt eddig is tudtam, pardon: éreztem). Te, mint igazgató, elszemélgetheted ezt a listát, mint egyfajta rangsort (igazán nevekkel, a testületnek mondhatna valamit, kivételve, de kétlem, hogy ehhez mindenki hozzájárulna. Anélkül pedig nem lehet).

Nekem, tanárként – esetleg – az egyes kérdésekre adott „finomstruktúrájú” adatsor mondhat olyat, amelynek alapján jobbitani tudnám magam (mert, ha igaz, az egész ezért van): érdekes lehet, hogy a személyiségem, vagy a tudásom alapján, netán egyéb, a kérdések mögött rejlő tulajdonságaim alapján ítélek meg a gyerekek így, vagy úgy.

Tehát szerintem mindenki meg kéne kapnia – elmélkedésre – ezeket az adatokat. Én a magam részéről kérném őket, mert ezek igazán érdekelnek. Az összegzett és átlagolt massza (ráadásul szórás nélkül) szerintem nem interpretálható ésszerűen. Egyéb problémám is van: mit keres itt egy 11B-s adat? Ott csak az elmúlt tanévben tanítottam, most, az adatfelvételkor nem.

Ami a nagyszüneti megbeszéléseket illeti, látom, nem értjük egymást az Avtv értelmezését illetően, úgyhogy nem is kísérletezem. Az ott-nem-létemről meg csak annyit, hogy ha valakinek az órarendje három tanórányi „lyukat” tartalmaz, amelybe a nagyszünet is beleesik, szerintem túlzás elvárni tőle, hogy a többnyire érdektelen, viszont a 4. tanórába belefeljű nagyszüneti értekezleten ott üljön.

Ennek ellenére többször volt olyan, hogy csak emiatt nem mentem el a városba a dolgomra.

Békéscsaba, 2005. augusztus 21.

Tisztelettel:

(Rákóczi István Péter)